

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 582

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΕΜΠΡΗΣΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ. — Μετάφρασις Α. Β.

ΤΟ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ. ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη.

ΣΑΙΕΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Δαμιράλη.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἀρτίως ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τὸ συμπληροῦν τὸν Ζ' τόμον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν.» (The Journal of Hellenic Studies) ἣν ἐκδίδει ἡ ἐν Λονδίνῳ ἑταιρία πρὸς προαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν. Τὸ τεῦχος τοῦτο περιέχει τὰς ἐπομένους πραγματείας: 1) Περί τινος χαλκοῦ ποδὸς ἐν Ἰταλίᾳ εὐρεθέντος, ὑπὸ Ε. J. Poynter. 2) Περί ἀπεικονίσεων τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, ὑπὸ Jane E. Harrison. 3) Περί τοῦ παλαιστάτου Ἰωνικοῦ ἀλφαβήτου, ὑπὸ Ernest A. Gardner. 4) Σημειώσεις περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς τοῦ κ. Καρόλου Νίκολσον, ὑπὸ Charles Waldstein. 5) Περί τῶν Περγαμηνῶν γλυπτικῶν ἔργων καὶ τῆς ροπῆς ἣν ἔσχον ταῦτα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην, ὑπὸ L. R. Farnell. 6) Νίκη βουθυτοῦσα, ὑπὸ Cecil Smith. 7) Περί Γαίῳ Ἰουλίῳ Θεοπάππῳ τοῦ Κνιδίου, ὑπὸ Gustav Hirschfeld. 8) Περί τῆς κατὰ ραφιδίαν διαιρέσεως τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ F. B. Jivons. 9) Περί τῶν Λομβαρδῶν καὶ Ἑνετῶν ἐν Ἑνέτιᾳ (1205-1303), ὑπὸ John B. Bury. 10) Βυζαντινὸς μεταρρυθμιστής, ὑπὸ H. F. Tozer.

Τοῦ λοιποῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν» θὰ ἐκδίδεται δις τὸ ἔτος, εἰς ὁ σχῆμα ἐξεδίδοντο μέχρι τοῦδε οἱ πίνακες, ὅπως καθίσταται δυνατὴ ἡ συστάσις τούτων μετὰ τοῦ κειμένου. Θὰ προστεθῇ δ' εἰς αὐτὴν καὶ παράρτημα περιέχον: 1) Ἐκθεσίαν περὶ ἀνασκαφῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων ἐν ἑλληνικαῖς χώραις. 2) Περίληψιν τῶν περιεχομένων ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ ἄρθρων, τῶν ἀναγομένων εἰς θέματα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. 3) Συντόμους βιβλιογραφίας βιβλίων πραγματευομένων περὶ ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας, περὶ ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχαιοτήτων καὶ 4) Πληροφορίας περὶ τῶν ἀγγλικῶν μουσείων.

Ἐν τῇ ἐπιθεωρήσει «Revue de droit international et de Legislation comparée» τῶν Βρυξελλῶν (Ἀρ. 4, 5 καὶ 6 τὸ ἔτος 1886) ἐδημοσιεύθη σειρά ἄρθρων ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ νομομαθοῦς κ. Rolin Jaquemys, πρῶτον ὑπουργὸν, περὶ τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐν Ἀνατολῇ διαπραγματισθέντων. Ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Le conflit grécoturc, ἐξετάζονται λεπτομερῶς, καὶ φησὶν ὅτι ἐκφεύγειν τὸ διεθνὸς δικαίον, τὰ ἐπεισόδια πάντα τῶν μετὰ τὸ πρῶτον ἐκπύημα τῆς Φιλίππου πόλεως συμβάντων ἐν Ἑλλάδι. Τὴν ἀξίαν μελέτης πραγματείας ταύτης συνίσταμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συνδρομητάς.

Ὁ διδάσκαλος ἐρευνητῆς τῆς Ἀφρικῆς Στάνλεϋ πρὸ τῆς ἀποδημίας του ἐκ Λονδίνου συνεβλήθη μετὰ τινος τῶν Ἀγγλῶν ἐκδοτῶν νὰ παραδώσῃ αὐτῷ πρὸς ἔκδοσιν μετὰ τὴν ἐξ

Ἀφρικῆς ἐπάνοδόν του βιβλίον περιγράφον τὰ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑμίν πασσά. Τὸ βιβλίωμα τῆς ἐκδόσεως ἐπώλησεν ἀντὶ δεκακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν.

Ὁ Ὁθέλλος τοῦ Βέρδου θὰ διδαχθῇ λίαν προσεχῶς καὶ ἐν τῷ ἐν Παρίσις μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τῆς μουσικῆς τοῦ Ὁθέλλου ἡγόρασεν ἀπὸ τῶν μελοποιῶν ὁ ἐν Μεδιολάνοις ἐκδότης Ricordi ἀντὶ 200,000 δραχμῶν.

Κατὰ τὴν Σεπτέμβριον τοῦ ἐνεστώτος ἔτους θὰ συέλθῃ ἐν Μεδιολάνοις ἡ πρώτη διεθνὴς σύνοδος τῶν συνηγορούντων ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Ἐπιτροπεία, συγκροτούμενη ἐξ ἐπιφανῶν ἐπιστημόνων, συνέταξε τὸ πρόγραμμα τῆς συνόδου καὶ θὰ προσκαλέσῃ νὰ συμμετάσχουσιν ταύτης πέμπουσαι ἀντιπροσώπους αἱ κυβερνήσεις, αἱ κοινότητες, τὰ Πανεπιστήμια καὶ οἱ ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι. Κύριον ἔργον τῆς συνόδου ἔσται ἡ συζήτησις τοῦ θέματος περὶ τῆς ἐκ τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ὠφελείας, ὑπὸ ὑγιεινῇ μάλιστα ἔποψιν. Συγχρόνως γενήσεται καὶ διεθνὴς ἐκθεσίς ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὰ τῆς κηδείας καὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν.

Ἐν τῷ τεύχει τοῦ Φεβρουαρίου τῆς Ἐφημερίδος τοῦ βίωσι καὶ ὑποτροφίᾳ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐδημοσιεύθη τὸ Α' μέρος μακρᾶς μελέτης τοῦ Β. Β. Λατσεῦ περὶ τῆς ἐν Ῥωσίᾳ ἀρχαίας ἑλληνικῆς πόλεως Ὀλβίας, ἥς, ὡς προηγουμένως ἐγράψαμεν, εὐρέθησαν ἐσχάτως λείψανά τινα. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη ἐπὶ ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν Ὑπάνιος καὶ Βορυσθένης, ἦτο ἀποικία τῶν Μιλησίων, ἐκαλεῖτο δ' ὑπὸ μὲν τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων Βορυσθενίς, ὑπὸ δὲ τῶν κατόικων Ὀλβία.

Κατὰ τὴν προπαραελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἐπισήμως δεκτὸς ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ ὁ Edouard Hervé, διευθυντῆς καὶ ἰδιοκτητῆς τῆς βασιλῆφρονος ἐφημερίδος Ἡλίου, διαδεχόμενος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τὸν ἀποθανόντα δοῦκα τοῦ Noailles. Εἰς τὸν Ἐρβέ, εὐχλωτῶς ἐξεκονίσαντα τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐκλιπόντος προκατόχου του, ἀπήντησεν ὁ Maxime du Camp, πολλὰ παρενέειρας περὶ τούτου. Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ παρεδρεύουσι πολλοὶ λόγιοι, οἵτινες κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ σταδίου τῶν ὑπῆρξαν δημοσιογράφοι, ἀλλ' ὁ Ἐρβέ εἶνε ὁ πρῶτος ἐν ἐνεργείᾳ δημοσιογράφος καὶ διευθυντῆς ἐφημερίδος πολιτικῆς, ὅστις λαμβάνει θέσιν μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ἀθανάτων. Προσεσχῶς ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ γενήσεται ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τοῦ ποιητοῦ Λεκάν-Δελί, διαδεχομένου τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ. Εἰς τὸν νέον ἀκαδημαϊκὸν θὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱός.

Ἐν φυλλαδίῳ ἐξ 21 σελίδων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Βίωμα καὶ Γαροβίλδης» ὁ στρατηγὸς Τὺρ ἐδημοσίευσεν δύο διπλωματικὰ ἔγγραφα, ἀνέκδοτα μέχρι τοῦδε. Τὸ πρῶτον ἔγγραφο εἶνε αὐτόγραφον ὑπομνημα τοῦ πρίγκιπος Βισμαρκ, χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς 2 Ἰουνίου 1857, καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν σχέσεων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Πρωσίας τὸ δεύτερον δὲ εἶνε ὑπόμνημα, ὅπερ ὁ Γαριβάλδης ἀπηύθυνε τῷ 1860 πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις καὶ φέρει τίτλον «Περὶ τῆς προώσεως καταστάσεως τῆς Εὐρώπης καὶ ὅποια ἤδυνάτο νὰ εἶνε πρὸς τὸ συμφέρον τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν λαῶν».

Κατὰ τινὰ πραγματείας, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ περὶ τῶν κατὰ τὰ γυμνάσια, ἐν ταῖς σερβικοῖς γυμνασίαις οὐδαμῶς διδάσκονται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ δὲ λατινικὴ μόνον ἐν ταῖς τρεῖσι αὐτῶν ἀνωτέραις τάξεσιν ἀνὰ τέσσαρας ὥρας καθ' ἑβδομάδα. Μετὰ πολλοῦ δ' ἀπ' ἀναγκῆς ζήλου διδάσκονται αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι, ἐν αἷς ἡ βιολογία, ἀνθρωπολογία, ὕγιεινὴ καὶ ἀνθρωπολογία. Ἰδιάζουσα δὲ προσπάθεια καταβάλλεται περὶ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γερμανικῆς, ἥτις διδάσκεται ἐπὶ πολλὰς καθ' ἑβδομάδα ὥρας ἐν ἀπάσῃ ταῖς τάξεσιν. Πολλὰ δὲ προσοχὴ καταβάλλεται καὶ περὶ τὴν γυμναστικὴν καὶ τὰς στρατιωτικὰς ἀσκήσεις.

Ὁ Τοῦρκος νάυαρχος Μεγμέδ πασσά, ὅστις ὡς ἄλλοι